خبر

دونالد ترامپ:

درمناظره بعدی شدیدتر حمله می‌کنم

● دونالد ترامپ، کاندیدای جمهوری‌خواهان، گفت در مناظره بعدی، به «هیلاری کلینتون» رقیب دموکرات خود «شدیدتر» از مناظره اول حمله خواهد کرد. به گزارش دویچه‌وله، ترامپ در مصاحبه با فاکس‌نیوز گفت در مناظره اول خویشتن‌داری کرده «چون نمی‌خواسته احساسات کسی را جریحه‌دار کند». این کاندیدای انتخابات ریاست‌جمهوری، همچنین لستر هولت، مجری مناظره اول را که دوشنبه برگزار شد، متهم کرد با او سخت‌گیرتر از خانم کلینتون بوده است.

نظرسنجی‌های سریع انجام‌شده بعد از مناظره اول نشان می‌دهند در سطح افکار عمومی، بر سر اینکه کدام کاندیدا دست بالا را داشته، اختلاف نظر وجود دارد؛ اما نتایج نظرسنجی‌های گسترده‌تر، در روزهای آینده منتشر خواهد شد.

تخمین‌های اولیه نشان می‌دهند که بیش از ۸۰ میلیون نفر مناظره دوشنبه را در منزل تماشا کرده‌اند، اما اگر بینندگانی که در جاهای دیگر آن را دیده‌اند هم در نظر گرفته شوند، این رقم، به میزان درخورتوجهی افزایش می‌یابد. آقای ترامپ در مصاحبه امروز خود گفت مجری مناظره، از خانم کلینتون درباره «رسوایی‌هایش» و از جمله ماجرای کشته‌شدن سفیر آمریکا در لیبی در شهر بنغازی یا استفاده از ایمیل شخصی برای کارهای اداری در زمان تصدی پست وزارت امور خارجه سؤال نکرده است. دونالد ترامپ افزود در جریان مناظره «وسوسه شده» که موضوع «روابط عشقی متعدد بیل کلینتون» همسر خانم کلینتون را مطرح کند اما از این کار صرف‌نظر کرده چون دختر کاندیدای رقیبش در میان تماشاگران بوده است. کاندیدای حزب جمهوری‌خواه با این حال وعده داد روش مناظره او در گفت‌وگوی بعدی تندتر باشد. در مناظره ۹۰دقیقه‌ای دوشنبه که ناظران فضای آن را «تهاجمی» توصیف کردند، آقای ترامپ و خانم کلینتون ضمن تشریح و دفاع از نظرات و برنامه‌های خود، نظرات و رویکرد یکدیگر را نادرست و در مواردی خطرناک خواندند. یکی از ویژگی‌های این مناظره، انتقاد هر یک از نامزدها از خصوصیات شخصی طرف مقابل و نامناسب‌معرفی‌کردن رقیب برای تصدی رهبری آمریکا بود.

رأی‌گیری در انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا روز هشتم نوامبر انجام خواهد شد و رئیس‌جمهور منتخب، از اول ژانویه سال آینده کار خود را رسما آغاز خواهد کرد. تا قبل از روز انتخابات، دو مناظره دیگر بین دونالد ترامپ و هیلاری کلینتون در روزهای ۹ و ۱۹ اکتبر برگزار خواهد شد و نامزدهای معاونت ریاست‌جمهوری از دو حزب جمهوری‌خواه و دموکرات هم در یک مناظره با هم شرکت خواهند کرد.

محمود عباس از احتمال کناره‌گیری‌اش سخن گفت

● محمود عباس در نامه‌ای به سران برخی کشورهای عربی از احتمال کناره‌گیری از سمتش در صورت ادامه مداخله کشورهای عربی در امور داخلی فلسطین و به‌ویژه اوضاع داخلی نابسامان جنبش فتح خبر داد.

به گزارش مرکز اطلاع‌رسانی فلسطین، محمود عباس، رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین، در نامه‌ای به سران این کشورها گفته در صورت ادامه دخالت مسئولان عرب در امور داخلی فلسطین و گروه‌های فلسطینی به‌ویژه جنبش فتح که خود ریاست آن را برعهده دارد، احتمال دارد از سمتش کناره‌گیری کند. گفته شده است، لحن عباس در نامه به سران کشورهای عربی بسیار تند بوده که این به معنی تأثیر مداخله کشورهای عربی در امور داخلی فلسطین و تصمیمات داخلی فلسطینیان است.

ابومازن از تأخیر در تحقق آشتی ملی بین جنبش‌های فتح و حماس با وجود تفاهم حاصل‌شده میان دو جنبش به ستوه آمده است و درعین‌حال، از مداخله برخی کشورهای عربی در پرونده آشتی ملی و تلاش برای سنگ‌اندازی بر سر راه آن شاکی است. برخی کشورهای عربی تمایلی به تحقق آشتی ملی میان جنبش‌های فتح و حماس ندارند زیرا از دودستگی و اختلافات داخلی فلسطین به نفع خود سود می‌برند. منابع آگاه فلسطینی و عربی تأکید کردند عباس از کشورهای عربی خواسته، دست از تفرقه‌افکنی میان گروه‌های فلسطینی و سوءاستفاده از اختلافات داخلی آنان بکشند. محمود عباس در ۹ ژانویه ۲۰۰۵ به این سمت انتخاب شد و از ۱۵ ژانویه همان سال تاکنون به عنوان رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین در حال فعالیت است. او همچنین بالاترین مقام سیاسی گروه فتح است. عباس اولین نخست‌وزیر دولت فلسطین است و از مارس تا اکتبر ۲۰۰۳ در این سمت بر سر کار بود تا اینکه به علت حمایت‌نکردن آمریکا و اسرائیل و همین‌طور تحریکات داخلی علیه او، از کار خود کناره گرفت. محمود عباس قبل از نخست‌وزیرشدن مسئول مذاکرات ساف بود. او بعد از یاسر عرفات تا ۱۱ نوامبر ۲۰۰۴ اداره‌کننده کمیته اجرائی ساف نیز بوده است.

«شیمون پرز» رئیس‌جمهور پیشین اسرائیل درگذشت

مرگ در دو چهره

عکس: AFP

«شیمون پرز»، که از حامیان پروپاقرص اقدامات بحث‌برانگیز نظامی اسرائیل در نوار غزه و لبنان بود، روز گذشته در بیمارستانی در تل‌آویو درگذشت. به گزارش واشنگتن‌پست، پرز ۹۳ساله که از دو هفته پیش به‌دلیل حمله قلبی بستری شده و سه‌شنبه به علت وخامت حالش تحت مراقبت‌های ویژه قرار گرفته بود، آخرین بازمانده نسلی از سیاست‌مداران اسرائیلی بود که از ابتدای اشغال در صحنه سیاست آن رژیم حضور داشت و نقشی انکارناپذیر در عبور از مسیر پرپیچ‌وخم منازعات منطقه‌ای ایفا کرده بود؛ نقشی که با نظر به دوران طولانی حضور او در قدرت که با دوران زعامت ۱۰ رئیس‌جمهور ایالات متحده مصادف بوده، همواره محل بحث و جدل‌های فراوانی بوده است.

در حقیقت، میراث به‌جای‌مانده از پرز که در بیش از شش دهه فعالیت سیاسی، با ایفای نقش ریاست‌جمهوری، به‌دست‌گرفتن سکان وزارتخانه‌های اطلاعات، دارایی، دفاع و امور خارجه و همچنین حضور سه‌مرتبه‌ای در مقام نخست‌وزیری، بیش از هر چهره سیاسی دیگری زمام رده‌های حساس تصمیم‌گیری اسرائیل را بدون آنکه مستقیما از سوی مردم انتخاب شود، بر عهده داشته، احتمالا پیچیده‌ترین نمونه از نوع خود در کارنامه سیاه دولت‌مردان اسرائیلی است.

پرز در سنین جوانی با تأمین تسلیحات نظامی ارتش اسرائیل، پا به عرصه فعالیت گذاشت. او که در دهه ۵۰ میلادی و در شرایطی که هنوز پا به ۳۰سالگی نگذاشته بود، به مقام مدیرکلی وزارت دفاع اسرائیل رسیده بود، برنامه جامعی برای تقویت ارتش اسرائیل و بدل‌کردن آن به یکی از قدرت‌های نظامی منطقه در پیش گرفت.

او با آلمان‌ها برای واردات اسلحه وارد مذاکره شد، یک ائتلاف تسلیحاتی پنهانی با فرانسه ترتیب داد، صنعت هوانوردی اسرائیل را بنیان گذاشت و با ساخت یک رآکتور ۲۴هزار کیلوواتی در صحرای نقب، اسرائیل را به یک قدرت هسته‌ای بدل کرد؛ در دهه ۷۰ به‌عنوان وزیر دفاع از شهرک‌نشینان یهودی خواست با غصب زمین فلسطینی‌ها در کرانه باختری، نوار غزه و بلندی‌های جولان، به وسعت سرزمین‌های اشغالی بیفزایند.

بااین‌حال، در دهه ۸۰ میلادی به این باور رسید که صلح با اعراب از طریق راه‌حل‌های نظامی به دست نمی‌آید و پس از آنکه در انتخابات ۱۹۸۴ و باوجود به‌دست‌نیاوردن اکثریت آرا از سوی حزب متبوعش، «کار» و در پی ائتلاف با حزب «لیکود»، مسئولیت دو سال اول نخست‌وزیری را برعهده گرفت، نظامیان اسرائیل را از بخش‌های اعظمی از خاک لبنان بیرون کشید و این احساس عمومی را به وجود آورد که جنگ به پایان خود نزدیک شده است.

با فرارسیدن دهه ۹۰ میلادی و در شرایطی که افکار عمومی اسرائیل، اشغال کرانه باختری و نوار غزه را اشتباه می‌دانستند، طرف فلسطینی نیز آشکارا از آمادگی خود برای دستیابی به یک توافق صلح سخن می‌گفت. در این میان، پرز که در آن زمان وزیر خارجه بود، معاونانش را مأمور کرد با رهبران فلسطینی به‌طور مخفیانه وارد گفت‌وگو شوند. دیری نگذشت که در سال ۱۹۹۳ و در تحولی غیرمنتظره، پرز و «اسحاق رابین»، نخست‌وزیر وقت اسرائیل، توافق‌نامه صلح «اسلو» را با «یاسر عرفات»، رهبر درگذشته سازمان آزادی‌بخش فلسطین، امضا کردند؛ توافق‌نامه‌ای که با طرح‌ریزی چارچوبی مذاکراتی و برنامه‌ای مدون برای خروج نیروهای اسرائیلی از اراضی فلسطینی، جایزه صلح نوبل را برای هر سه این سیاست‌مداران به‌همراه داشت؛ اما همه‌چیز آن‌طورکه انتظار می‌رفت، پیش نرفت. رابین در سال ۱۹۹۵ و در اثر حمله یک افراطی راست‌گرای یهود در تل‌آویو کشته شد. پرز نیز که به‌طور موقت جانشین رابین شده بود، رقابت‌های انتخاباتی را به «بنیامین نتانیاهو»، رئیس راست‌گرای وقت حزب لیکود باخت که با اتکا به موج روزافزون خشم و نفرت، مخالفت با فرایند صلح اسلو را اصلی‌ترین برنامه خود قرار داده بود.

با تمام این اوصاف، جای تعجب نیست درگذشت پرز که از سوی بسیاری مسئول اصلی کشتار وحشیانه جنوب لبنان در آوریل ۱۹۹۶ بوده، واکنش‌های ضدونقیض مقامات فلسطینی را به‌همراه داشته است. از یک سو، با نامه تسلیت «محمود عباس»، رئیس تشکیلات خودگردان فلسطینی، به خانواده پرز روبه‌رو هستیم که گذشته از ابراز تأسف و ناراحتی درباره درگذشت نخست‌وزیر سابق اسرائیل، از او به‌عنوان یکی از شرکای بنیان‌گذار توافق‌نامه صلح اسلو تقدیر کرده است. گفته می‌شود عباس در حالی پرز را به‌دلیل تلاش‌های صلح‌آمیز بی‌وقفه‌اش تا آخرین لحظه حیات ستوده که در مقابل، سخنگوی حماس مرگ پرز را پایان دوره‌ای از اشغالگری اسرائیلی‌ها دانسته و گفته فلسطینی‌ها از مرگ این جنایت‌کار خرسند هستند.

«سامی ابوظهری»، سخنگوی حماس در غزه، ضمن اشاره به آنکه پرز آخرین نفر از نسل بنیان‌گذاران اشغالگری اسرائیل بوده و بنابراین مرگ او نیز پایان دوره‌ای از تاریخ اشغالگری و آغاز دوره جدیدی از عقب‌نشینی و تضعیف هویت صهیونیستی است، خاطرنشان کرده فلسطینی‌ها از مرگ این جنایت‌کار که دستانش به جنایات گوناگون و خون مردم آن کشور آلوده است، خوشحال هستند.

این در حالی است که به گزارش روزنامه مستقل رأی‌الیوم، «بسام الصالحی»، عضو کمیته اجرائی سازمان آزادی‌بخش فلسطین نیز پرز را یکی از خطرناک‌ترین سیاست‌مداران اسرائیلی دانسته که از دیپلماسی برای سرپوش‌گذاشتن بر سیاست‌های توسعه‌طلبانه اسرائیل از طریق اشغال و تداوم شهرک‌سازی‌ها استفاده می‌کرد. این عضو کمیته اجرائی سازمان آزادی‌بخش فلسطین با اشاره به آنکه پرز فرصتی برای تقویت توافق صلح در اختیار داشت، تأکید کرده نخست‌وزیر سابق اسرائیل به‌جای انتخاب این گزینه، جنگ لبنان را انتخاب کرد و مرتکب جنایاتی جنگی شد که صرفا بر پایه حفظ سلطه اسرائیل در پیش گرفته شده بود.

مؤسس غاصب اسرائیل

حسین رویوران
کارشناس

در حالی خبر مرگ شیمون پرز به‌عنوان یکی از خبرهای مهم در رسانه‌های جهان پخش شده و گفته می‌شود نام او برای همیشه در تاریخ ثبت می‌شود و همچنین مردم جهان به‌عنوان چهره‌ای که در تأسیس اسرائیل و همچنین تمامیت‌خواهی‌های اسرائیل نقش و سهمی داشته از او نام می‌برند و تحت هیچ شرایطی نمی‌توان این موضوع را انکار کرد اما درباره پرز باید گفت او یکی از مؤسسان اسرائیل بود و از قبل از سال ۱۹۴۸ در فلسطین به‌سر می‌برد تا مقدمات تأسیس رژیمی جعلی به نام اسرائیل را فراهم کند.

با توجه به اینکه حزب «کار» -حزب متبوع شیمون پرز- از اصلی‌ترین محرک‌های تأسیس این رژیم جعلی بود، پرز هم توانست به‌عنوان یکی از تصمیم‌گیران اصلی و شاخص در راه‌اندازی رژیم جعلی صهیونیستی خودنمایی کند. او همچنین در حیات سیاسی خود، سمت‌های زیادی را به‌عنوان وزیر خارجه، نخست‌وزیر و رئیس‌جمهوری برعهده داشت تا این فرصت را داشته باشد که سیاست‌های فردی‌اش را در تصمیم‌گیری‌های اساسی اعمال کند.

نکته جالب و البته درخورتأمل آن است که شیمون پرز در سال ۱۹۹۴ با همه تمامیت‌خواهی در هر شرایطی و با وجود اصرار به کشتار و زیرپاگذاشتن ضعفا، موفق به دریافت جایزه صلح نوبل شد تا خودش راضی باشد و دنیا بهت‌زده و متعجب. این جایزه در حالی به‌دلیل «توافق اسلو» به رئیس‌جمهوری اسبق اسرائیل داده شد که توافق مذکور نه‌تنها هرگز اجرائی نشد، بلکه کمترین تلاشی هم برای متعهدماندن به تعهدات به‌دست‌آمده در اسلو مشاهده نشد.

ازهمین‌رو اعطای جایزه صلح به پرز، یکی از مهم‌ترین اتفاق‌هایی است که مؤسسه نوبل هرگز نتوانست منتقدانش را درباره تصمیم خود برای اعطای این جایزه قانع کند؛ یکی از این دلایل آن است که توافق اسلو در ۲۳ سال اخیر مغفول مانده و مشاهدات رأی به این مسئله می‌دهند که «اسرائیل» مهم‌ترین مانع اجرای آن بوده و هست.

همچنین باید اشاره داشت که شیمون پرز تنها بازمانده نسل مؤثر هیأت مؤسس رژیم صهیونیستی بود که برای ایجاد این رژیم جعلی بیشترین تلاش را از خود نشان داد. او البته در برخی از جنگ‌هایی که در آنها نقش داشت، نشان داد در اسرائیل کبوتران و بازها معنا و مفهوم چندان جدی‌ای ندارند.

او درحالی‌که از کبوترهای جریان چپ بود، در جنگ‌های مختلف که یکی از شاخص‌ترین آنها «خوشه‌های خشم» بود و در سال ۱۹۹۶ اتفاق افتاد، به هر جنایتی که می‌توان تصورش را کرد، دست زد و حتی به کودکانی که در پناهگاهی پناه گرفته بودند، رحم نکرد.

در ادامه درباره اینکه می‌توان در رفتارهای پرز نشانه‌هایی از تلاش برای به‌پایان‌بردن سرکوب فلسطینی‌ها مشاهده کرد یا نه، باید تأکید کرد که اسرائیل، رژیمی مبتنی بر «استکبارِ اسکانی» است و هیچ‌کس، هیچ‌گاه نمی‌تواند تصمیمی خارج از این سیاست‌ها در این رژیم اتخاذ کند و با وجود سردادن شعار صلح، به دلیل تأکید بر این سیاست، رویه‌ای غیر از غصب نمی‌توان از رهبران آن انتظار داشت. بنابراین با قاطعیت می‌توان گفت، برای ادامه شهرک‌سازی فرقی نمی‌کند که دولت اسرائیل در دست راست‌ها باشد یا اینکه چپ‌ها در مرکز تصمیم‌گیری قرار داشته باشند.

همچنین اگر قرار بر قیاس پرز با «بنیامین نتانیاهو» نخست‌وزیر فعلی اسرائیل باشد، باید گفت با وجود اینکه او چپ بود و نتانیاهو به جریان راست تعلق دارد، هر دو به چیزی به غیر از ایجاد زمینه‌های استکبار اسکانی فکر نمی‌کنند و برایشان مهم آن است که در جهت دفاع از موجودیت اسرائیل هر کاری را که لازم است، انجام دهند. البته طبیعی است جریان‌هایی که از طیف مختلف هستند، در تاکتیک‌ها نگاهی شبیه به هم نداشته باشند.

در پایان ذکر این نکته ضرورت دارد که پرز در شرایطی چشم‌هایش را برای همیشه بست که چشم‌های بینای جهانیان به خطاها و گناه‌هایش آشنا هستند و دقیقا به همین دلیل در تاریخ از او به‌عنوان چهره‌ای مستکبر که خوبی خبیثانه داشت، یاد می‌شود و خواهد شد.

نیروهای دولتی سوریه وارد شهر قدیمی حلب شده‌اند

نفوذ به آخرین سنگر

«نمی‌دانم چرا بمباران می‌شویم. غیرنظامی هستیم و اسلحه‌ای هم نداریم. تحت محاصره‌ایم و هیچ راهی برای فرار نداریم». این صحبت‌های عماد ۳۰ساله، یکی از شهروندان حلب است؛ شهری که می‌گویند جهنم است و کابوسی که تمامی ندارد. یک هفته است که حمله به مناطق تحت اشغال شورشیان در شرق حلب ادامه دارد و از روز دوشنبه هم حملات زمینی ارتش سوریه از چهار محور به این شهر، که زمانی مرکز اقتصادی سوریه بود، آغاز شده است.

گزارش‌های روز گذشته حاکی از ورود نیروهای دولتی سوریه به بخش قدیمی این شهر است. روز سه‌شنبه تلویزیون دولتی سوریه اعلام کرد که ارتش این کشور منطقه فرافره در بخش قدیمی حلب را که از سه سال پیش تحت کنترل شورشیان بوده، پس گرفته است. یک منبع نظامی سوریه اعلام کرد، یگان‌هایی از ارتش سوریه در چارچوب حمله زمینی ارتش به حلب کنترل محله الفرافره در شمال غرب قلعه حلب را به طور کامل به دست گرفتند. به گزارش خبرگزاری رسمی سوریه (سانا)، به گفته این منبع، در پی تصرف این منطقه، واحدهای مهندسی اقدام به خنثی‌سازی مین‌ها و پاک‌سازی محله از بمب‌ها کرده‌اند که شورشیان کار گذاشته بودند. حلب زمانی مرکز فرهنگی و اقتصادی سوریه بود؛ اما حالا تصویرهای منتشرشده از شهر نشان می‌دهد که حلب به دست هر طرفی از این نزاع چندساله هم بیفتد، دیگر ویرانه‌ای بیش نیست.

آخرین سنگر شورشیان سوری بیشتر به خرابه‌ای می‌ماند تا دومین شهر بزرگ سوریه؛ بااین‌همه هنوز هم حدود ۲۵۰ هزار نفر در مناطق تحت محاصره شرقی حلب زندگی می‌کنند؛ هرچند تنها ۳۵ پزشک در این شهر حضور دارند و ازهمین‌رو درمان مجروحان بسیار دشوار است. براساس گزارش‌ها تنها در یک هفته و در یکی از شدیدترین حملات پنج سال گذشته، حدود ۲۰۰ نفر کشته شده‌اند و ده‌ها نفر زخمی. ویدئوهای منتشرشده از مراکز پزشکی حلب گویای وضعیت وخیم این شهر است. مجروحان در کنار یکدیگر و بدون هیچ تجهیزاتی روی زمین بیمارستان رها شده‌اند و مردم و امدادگران ثانیه به ثانیه، زخمی‌های دیگری را وارد می‌کنند. به دلیل کمبود تجهیزات پزشکی برخی از بیماران حتی پیش از آنکه تحت مداوا قرار بگیرند، جان خود را از دست می‌دهند. به گفته یک مؤسسه خیریه پزشکی از روز گذشته فعالیت دو بیمارستان در شرق حلب در پی حمله، متوقف شده است. دراین‌میان سازمان بهداشت جهانی خواستار ایجاد یک کریدور غیرنظامی برای انتقال افراد مجروح و بیمار از مناطق درگیری شده است. آن‌طور که یکی از مقامات ارتش سوریه در دمشق به شرط ناشناس‌ماندن به آسوشیتدپرس گفته است؛ عملیات ارتش سوریه در حلب تا پاک‌سازی کامل بخش شرقی این شهر و شکست شورشیان ادامه دارد. بازپس‌گیری این شهر باستانی، پیروزی بزرگی برای دولت سوریه خواهد بود و نقطه‌ای تعیین‌کننده در جنگ پنج‌ساله سوریه. حلب بزرگ‌ترین و آخرین سنگر ارتش آزاد سوریه است. این گروه پیش‌تر حمص را از دست داده بود و در حما و دمشق هم حضوری ندارد. بااین‌حال خبرنگاران حاضر در قسمت شرقی حلب می‌گویند مردم اینجا ناامیدند و دیگر هیچ امیدی به راه‌حل‌های دیپلماتیک ندارند. مردم اعتماد خود را به هرآنچه کمیته‌های بین‌المللی می‌گویند، از دست داده‌اند.

بندهای توافق‌نامه روسیه و آمریکا

درحالی‌که آتش‌بس شکننده سوریه که با میانجیگری مسکو و واشنگتن به راه افتاده بود، هفته گذشته به پایان رسید و از آن زمان بسیاری از کشورهای غربی در کنار سازمان ملل از روسیه انتقاد کرده‌اند، مسکو بندهای توافق‌نامه خود با آمریکا درباره سوریه را منتشر کرد. وزارت خارجه روسیه با انتشار بخش‌هایی از متن سه توافق امضاشده اعلام کرد که آمریکا پیش‌تر بدون مشورت با مسکو اقدام به انتشار بخش‌هایی از این توافق‌نامه کرده بود. در بیانیه وزارت خارجه روسیه آمده است: روسیه از آمریکا بارها خواست تا کل سند مربوط به توافقات دوجانبه درباره سوریه را بعد از هماهنگی دو طرف به‌طور تدریجی منتشر کند؛ اما طرف آمریکایی همواره به آن اعتراض کرد. مسئله درخورتوجه مخالفت آمریکا در زمینه تعهد علنی‌اش برای جداکردن گروه‌های مخالف میانه‌رو از جبهه النصره و همکاری با روسیه در هدف‌قراردادن تروریست‌ها بود. در بیانیه وزارت خارجه روسیه تأکید شده است که مسکو از آمریکا خواست با انتشار بسته کامل توافقات بین دو کشور درباره سوریه و نیز سند اختیارات «مرکز اجرائی مشترک» موافقت کند. به موجب این سند باید کارشناسان نظامی روس و آمریکا اهداف حملات و هماهنگی در پروازهای جنگی را تعیین کنند. همچنین الحاقیه دوم توافق‌نامه ۹ سپتامبر سازوکار نظارت بر جاده منتهی به حلب سوریه از جنوب، یعنی جاده کاستیلو را تعیین می‌کند. به موجب توافق اخیر، مسکو و واشنگتن توافق کردند مرزها را بین مناطقی که داعش و النصره بر آن تسلط دارند و مناطقی که مخالفان میانه‌رو هستند، مشخص کنند. در این توافق‌نامه آمده است: قرار بود سازمان‌های امدادرسان به مناطق تحت کنترل شرکت‌کنندگان در توافق وارد شوند و شرایط برای ارسال کمک‌ها به‌طور فوری ایجاد شود. دو طرف توافق یعنی روسیه و آمریکا متعهد هستند که از نفوذ خود استفاده کنند تا دو طرف درگیر را به اجرای کامل شروط توافق‌نامه ملزم کنند. به موجب این توافق هر دو طرف توافق می‌توانند در صورت متعهدنبودن طرف مقابل از این توافق عقب‌نشینی کنند.

رویداد

معرفی اولین سفیر آمریکا در کوبا پس از ۵۰ سال

● «باراک اوباما»، رئیس‌جمهوری آمریکا، اولین سفیر این کشور در کوبا در ۵۰ سال گذشته را انتخاب کرد و به این ترتیب سیاست خود را مبنی بر نزدیک‌شدن به دولت رائول کاسترو و ارتباط جدید میان دو کشور پیش از پایان دوره ریاست‌جمهوری ادامه داد. او، جفری دی‌لورنتیس را که از سال ۲۰۱۴ به عنوان رئیس هیأت آمریکا در هاوانا مشغول به کار بود، به این سمت برگزید. دی‌لورنتیس پیش از شروع فعالیت باید از سوی مجلس سنا تأیید شود. با این‌حال تلاش‌های اوباما برای بهبود روابط با هاوانا در این مجلس با مخالفت جدی جمهوری‌خواهان مواجه شده است.

رد لایحه بودجه واشنگتن در سنا

● درحالی‌که کنگره آمریکا باید تا نیمه‌شب جمعه آتی برای تداوم فعالیت دولت فدرال، لایحه بودجه را تصویب کند اما این لایحه در یک رأی‌گیری در سنای آمریکا رد شد. به گزارش ایسنا، به نقل از واشنگتن‌پست، سنای آمریکا روز سه‌شنبه جلوی یک لایحه بودجه را گرفت که برای تداوم فعالیت دولت فدرال این کشور فراتر از سال مالی جاری است که در نیمه‌شب جمعه به پایان می‌رسد. این لایحه با ۴۵ رأی موافق و ۵۵ رأی مخالف روبه‌رو شد.

کشته‌شدن ۱۸ نفر در حمله پهپاد آمریکایی در افغانستان

● یک پهپاد آمریکایی احتمالا در حمله به مواضع داعش در افغانستان باعث کشته‌شدن ۱۸ نفر شده است؛ اگرچه آمریکا این حمله را تأیید نکرده است. به گزارش رویترز، یکی از مقامات پلیس افغانستان اعلام کرد: در حمله اخیر در استان «ننگرهار» در مرز شرقی با پاکستان، ۱۸ نفر کشته شدند که ۱۵ نفر آنها شبه‌نظامی و سه نفر غیرنظامی بودند. این در حالی است که یک مقام دیگر پلیس اعلام کرد در این حمله چندین رهبر داعش کشته شدند اما خبر کشته‌شدن غیرنظامی‌ها را در این حمله رد کرد.

افزایش مناقشات در قاره سبز بر سر تشکیل «ارتش اروپایی»

● گرچه مقامات دفاعی کشورهای اروپایی برای بررسی همکاری‌های دفاعی قاره‌ای در اسلواکی گرد هم آمده بودند، اما اغلب آنها همچنان ناتو را بهتر از یک «ارتش اروپایی» می‌دانند. به گزارش ایسنا، به نقل از خبرگزاری فرانسه، یک منبع نظامی اعلام کرد: من فکر می‌کنم بسیاری از رهبران اروپایی با ایجاد نهاد دفاعی جدید در اروپا مخالف هستند و آنها هنوز بر این باورند که ناتو بهترین مکانیسم برای تأثیرگذاری در منطقه محسوب می‌شود.

رأی مثبت پارلمان سوئیس به ممنوعیت برقع

● پارلمان سوئیس به ممنوعیت پوشش برقع برای زنان مسلمان در ملأعام رأی مثبت داد. چندی‌پیش نیز یکی از قانون‌گذاران راست‌گرای سوئیسی پیشنهادی برای ممنوعیت تصویر محجبه زنان در کارت‌های شناسایی و گذرنامه داده بود. قانون مذکور تأکید دارد که هیچ فردی (زن یا مرد) اجازه ندارد صورت خود را در مکان‌های عمومی بپوشاند، مگر آنکه جای زخم باشد.

سورپرایز سارکوزی برای بریتانیایی‌ها

● روزنامه فایننشال‌تایمز گزارش داد، چنانچه نیکلا سارکوزی در انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۱۷ فرانسه پیروز شود، فرصت دوباره‌ای به بریتانیا خواهد داد تا نتیجه رفراندوم برگزیت را تغییر دهد؛ آن هم از طریق مذاکره برای یک معاهده جدید برای اتحادیه اروپا با آلمان. او گفت معاهده جدید روی تغییر منطقه شنگن، محدودکردن اختیارات کمیسیون اروپا، یکپارچه‌سازی بیشتر منطقه یورو و متوقف‌کردن روند مذاکرات عضویت ترکیه متمرکز خواهد بود.

کشته‌شدن یک پناه‌جو به دست پلیس برلین

● مأموران پلیس برلین که به دلیل درگیری میان ساکنان یک اقامتگاه پناه‌جویان به محل اعزام شده بودند، با شلیک گلوله، فردی مسلح به چاقو را از پای درآوردند. مهاجم قصد انتقام‌گیری از پناه‌جویی را داشته که متهم به «تعرض جنسی» است. به گفته پلیس آلمان یک پناه‌جوی ۲۹ساله در منطقه «موابیت» برلین در نزدیکی اقامتگاه پناه‌جویان به ضرب گلوله مأموران پلیس از پای درآمده است.